

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΕΤΟΣ 2016 – 2017

ΤΙΤΛΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ:

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΖΩΝΗ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΚΕΝΑΝΙΔΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Οι παράκτιες ζώνες αποτελούν εύθραυστα οικοσυστήματα και οι πιέσεις που υφίστανται λόγω των ανθρώπινων δραστηριοτήτων μπορεί να οδηγήσουν στη συρρίκνωση ή και απώλεια των παραλιών. Σε αυτές προστίθενται και οι επιδράσεις λόγω της μεταβολής του κλίματος. Η άνοδος της Μέσης Στάθμης Θάλασσας (ΜΣΘ), η αύξηση του σημαντικού ύψους κύματος (Hs) και η μετεωρολογική παλίρροια μπορεί να προκαλέσουν περαιτέρω μεταβολή της ακτογραμμής με καταστροφικές επιπτώσεις στις παράλιες περιοχές κατά μήκος των ακτών. Αποτέλεσμα των παραπάνω αποτελεί η εμφάνιση θαλάσσιων πλημμυρών στην παράκτια ζώνη. Η αύξηση της έντασης αλλά και της συχνότητας εμφάνισης τέτοιου είδους φαινομένων, οδηγεί πολλές παράκτιες περιοχές με χαμηλό υψόμετρο σε εξαφάνιση. Τα συμβατικά αντιπλημμυρικά μέτρα προστασίας των παράκτιων ζωνών απειλούνται στο να καταστούν πλέον παρωχημένα και μη λειτουργικά. Στο πλαίσιο αυτό γίνεται αντιληπτή η ανάγκη εξεύρεσης μίας στρατηγικής αντιμετώπισης του φαινομένου της θαλάσσιας πλημμύρας και η ανάπτυξη εργαλείων και μεθοδολογιών διαχείρισης των κινδύνων στην παράκτια ζώνη. Βασικό στάδιο της ολοκληρωμένης διαχείρισης των φυσικών κινδύνων όπως είναι η πλημμύρα αποτελεί η πρόβλεψή τους καθώς οι φυσικοί κίνδυνοι αν και εμφανίζονται με χαμηλή συχνότητα συγκριτικά με άλλους κινδύνους, μπορεί να εξελιχθούν σε μεγάλη φυσική καταστροφή με εκτεταμένες δυσμενείς επιπτώσεις στο φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον. Στις μέρες μας υπάρχει μια πληθώρα εργαλείων, μεθόδων και τεχνικών για αποτελεσματική εκτίμηση, πρόβλεψη και επιδέξιους χειρισμούς των φυσικών κινδύνων. Ένα τέτοιο εργαλείο είναι ο Δείκτης Παράκτιας Τρωτότητας (Coastal Vulnerability Index – CVI) ο οποίος αποτελεί την ποσοτικοποίηση της ευπάθειας μίας φυσικής, κοινωνικής και οικονομικής κοινωνίας-συστήματος απέναντι σε φυσικούς κινδύνους. Πιο συγκεκριμένα παρέχει μια απλή αριθμητική βάση για την κατάταξη των τμημάτων της ακτογραμμής, από την άποψη των δυνατοτήτων τους στην αλλαγή, που μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τους διαχειριστές στον εντοπισμό περιοχών όπου ο κίνδυνος είναι σχετικά υψηλός. Αντικείμενο και στόχος της παρούσας διπλωματικής εργασίας είναι ο ποσοτικός προσδιορισμός του Δείκτη Παράκτιας Τρωτότητας (Coastal Vulnerability Index) μέσω της εκτίμησης φυσικών, ανθρωπογενών και κοινωνικοοικονομικών παραμέτρων. Ο υπολογισμός του δείκτη γίνεται για επιλεγμένες ακτές της δυτικής Χαλκιδικής οι οποίες παρουσιάζουν υψηλό τουριστικό και οικονομικό ενδιαφέρον αλλά και υψηλή έκθεση στη διάβρωση. Τα αποτελέσματα των υπολογισμών τόσο των παραμέτρων όσο και του δείκτη παρουσιάζονται σε χάρτες παράκτιας τρωτότητας όπου επισημαίνεται ο βαθμός της ευπάθειας των ακτών ως προς κάποιον κίνδυνο. Οι χάρτες αυτοί συντάχθηκαν με χρήση της τεχνολογίας των Γεωγραφικών Συστημάτων Πληροφοριών (ΓΣΠ) και αποτελούν εργαλείο για τους

διαχειριστές των κρίσεων καθώς μέσω αυτών γίνεται η απαραίτητη προτεραιοποίηση στην παροχή βοήθειας και επέμβασης σε περιοχές που υπάρχει άμεση ανάγκη.

ΛΕΞΕΙΣ ΚΛΕΙΔΙΑ

Διαχείριση πλημμυρικής επικινδυνότητας, Δείκτης παράκτιας τρωτότητας, Χάρτες παράκτιας τρωτότητας, Διαχειριστικό εργαλείο, Γεωγραφικά Συστήματα Πληροφοριών (ΓΣΠ)